

[A. M. Hansen.]

Gennemgangsstilling; den har aldrig været tænkt som en Slutstilling lige saa lidt som f. Eks. Sekretærstillingen i Ministerierne.

Der er forskellige Aarsager til de for Assisterterne vanskelige Forhold. Der er dels dette, at der ved Aarhundredskiftet kom saa mange Assisterter ind, at disse nu staar og presser paa med berettigede Krav paa at opnaa Avancement, men samtidig er der paa Grund af Etaternes nedadgaaende Virksomhed og dermed følgende Indskrænkninger ikke Brug for saa mange. Samtidig med Kravet om Avancement for flere er Avancementsmulighederne blevet mindre. Det er allerede nævnt, at Sammenlutningen af Post- og Telegrafetaterne ogsaa har bidraget til at vanskeliggøre disse Forhold.

Tages alt dette i Betragtning, maa det efter min og mit Partis Mening hævdes, at alt taler for at bøde paa disse Misforhold. Der er da ogsaa i de senere Aar gjort Forsøg paa at oprette nye Avancementsstillinger. Jeg nævnte før, hvad det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte paa dette Omraade satte ind for i sin Ministertid, men man maa vel nok ogsaa sige, at det har vist sig, at den Vej at oprette Kontrolørstillinger ikke mere er farbar. Jeg mener ogsaa, at rent sagligt kan man vel heller ikke bestride, at hvis Kontrolørstillingen skal bevare sin Karakter, kræver den Udskillelse af kvalificeret Arbejde, og der er derfor en Grænse for, hvor mange Kontrolørstillinger man med god Grund kan oprette.

Det forekommer mig derfor, at man maa tage dette Lovforslag, fordi vi paa dette Omraade staar i en — jeg kunde næsten fristes til at sige — tvingende Situation med Hensyn til Misforholdet indenfor de heromhandlede Etater.

Saa tales der om Konsekvenserne. Ja, der er ingen Tvivl om, at et saadant Forslags Vedtagelse vil have Konsekvenser. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte pegede allerede i sin Tale under Normeringslovens Behandling i Foraaret paa, hvad vel heller ikke nogen af os andre var blinde for, at der fra mangfoldige andre Tjenestemandsgupper vilde komme Ansøgninger og Krav om at faa forbedret deres Forhold. Der er saaledes nævnt Statsbanernes Tegnere, Søfartspersonalet, Styrmændene, Maskinassistenter, Lokomotivmandsforeningen, ja, ogsaa indenfor Funktionærklasserne er der, som det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte pegede paa, utvivlsomt mange Tilfælde, hvor Avancementsforholdene er saadanne, at de trænger til en Forbedring.

Overfor dette vil jeg gerne paa mit Partis Vegne tilsige vor Villighed til at undersøge og drøfte disse Kravs Berettigelse, naar de foreligger. Vi vil søge at bøde paa Vanskelighederne ud fra de samme Betragtninger, som vi gør gældende med Hensyn til det her gældende Lovforslag. Vi ønsker ikke at lægge Sten i Vejen for nærværende Forslag, vi ønsker det ikke forsinket, men vi haaber, at vi under dets Behandling i Lønningsudvalget skal kunne opnaa at faa saadanne Tjenestemandsgupper medtaget, som er lige saa berettigede til Avancementsforbedringer som de heromhandlede. Derom vil der sikkert kunne føres en rent saglig Forhandling i Lønningsudvalget, og det er mit Haab, at der derigennem kan opnaas et godt Resultat.

Da dette Forslag, der ligger paa Rigsdagens Bord, som det ærede Medlem Hr. Parkov paaviste, er fremgaaet af en Forhandling mellem de i Sagen interesserede Parter, finder jeg ikke Anledning til at gaa i Enkeltheder, saa meget mere som der utvivlsomt vil blive Lejlighed til at komme tilbage til disse Enkeltheder i Lønningsudvalget, men jeg skal slutte med, hvad jeg begyndte med at sige, at jeg anbefaler dette Forslag til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa begynde med at takke Ordførerne for Venstre, det konservative Folkeparti og det radikale Parti for deres Tilslutning til Forslaget. Desværre fik Forslaget ikke en lignende Tilslutning fra Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, og det kunde i og for sig ikke forundre mig, da Ordføreren jo under Forhandlingerne om Normeringsloven i Foraaret udtalte sig paa ganske lignende Maade.

Der er af de ærede Medlemmer, der har talt paa Partiernes Vegne, anført alt det væsentlige af, hvad jeg kunde ønske at sige om Forslaget, og som jeg ogsaa delvis sagde ved Forelæggelsen deraf. Men jeg maa endnu en Gang pointere overfor det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at her foreligger der et enkelt Tilfælde, et ganske særligt og exceptionelt Tilfælde. Det kan ikke lykkes det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte eller nogen anden at paavise, at der for nogen anden Tjenestemandsklasse findes lignende Forhold som her. Baade talmæssigt set, med Hensyn til Avancementsmulighederne er her Forhold, der taler med ganske anderledes høj Røst end for enten 15de eller 16de Lønningsklassers Vedkommende eller for nogen som helst an-